

nen at komme i Forbindelse med Revisorerne ved de forskellige Kasser, arbejde med dem, instruere dem om, hvorledes de skulle bære sig ad, i mange Tilfælde give en Art Undervisning for vedkommende Revisorer i den Fremgangsmaade, de skulle anvende. Jeg ser ikke rettere, end at den rette Vej at gaa er først og fremmest at faa Sparekasseinspektionens Mandskab udvidet og give den nogle forbedrede Regler, hvorefter den skal virke, og derigennem skabe den Betyggelse, som i Øjeblikket kan naas. Jeg ser ikke, at der er nogen Fare ved en saadan foreløbig Lovgivning paa dette Omraade, hvis man ved en kommende Lovgivning skulde mene, at man ikke har Brug for disse Fuldmægtige eller mene, at de skulle anvendes paa en helt anden Maade. Oprigtig talt, jeg tror ikke, at der er nogen Vanskelighed at strande paa, det kommer man sikkert meget let ud over.

Der er imidlertid en enkelt Betragtning tilbage, som jeg gerne til Slut vil sige nogle Ord om. Det er en Betragtning, som navnlig blev nævnt af det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hey). Det ærede Medlem rettede nogle Bemærkninger mod Sparekasseinspektionen ud fra den Betragtning, at det hjalp vist ikke noget videre, at vi nu byggede videre paa denne Institution, thi, sagde det ærede Medlem, denne Institution havde vist sig ganske hjælpeløs, havde intet udrettet overfor de mislige Forhold i Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Deri har det ærede Medlem saa vist Ret. Denne Institution glippede ganske overfor Mislighederne i Den sjællandske Bondestands Sparekasse, men der tror jeg dog, man bør gøre opmærksom paa enkelte Ting. For mit eget Vedkommende vil jeg gerne fremhæve, at jeg ikke har megen Grund til i den almindelige Betragtning her at modsige det ærede Medlem. Udenfor Rigsdagen har jeg maaske hørt til dem, der stærkest have klaget over den Maade, hvorpaa Sparekasseinspektionen den Gang forholdt sig passiv. Det forekom mig da ogsaa uomtvisteligt, at den Gang Sparekasseinspektør Bindslev foretog sit Besøg i November 1906 i Den sjællandske Bondestands Sparekasse, burde dette Besøg have betydet et virkeligt Eftersyn. Det er klart, at selve dette, at han foretog et Besøg af den Karakter, som han gjorde, bevirkede, at han fik indført i sin Protokol, at der var foretaget et Eftersyn, og dette virkede beroligende paa hans Efterfølger og ogsaa i Rigsdagen, hvor Folketingets Finansud-

valg paa Forespørgsel fik meddelt, at der fornylig var foretaget et Eftersyn af Den sjællandske Bondestands Sparekasse. Det virkede i det hele taget beroligende, og det var derfor utvivlsomt uheldigt, at et saadant Besøg ikke førtes igennem, ikke betød noget, naar det overhovedet havde fundet Sted.

Med Hensyn til Hr. Bindslevs Efterfølger, den nuværende Sparekasseinspektør, anser jeg det for urigtigt, at Sparekasseinspektøren ikke, den Gang Anklagerne kom frem, henvendte sig til den daværende Indenrigsminister og meddelte ham, at han ansaa en Undersøgelse for fornøden. Men der er dog enkelte Ting, jeg gerne vil føje hertil. For det første vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at jeg fra Sparekasseinspektøren har modtaget en Udtalelse i Anledning af nogle Bemærkninger, det ærede Medlem havde fremsat med Hensyn til hans Forhold til Hr. Stage. Sparekasseinspektøren siger derom følgende; „Hr. Stage var hos mig en Gang tidligt paa Foraaret 1908. Ved denne Lejlighed spurgte han mig blandt andet, om han kunde fordrø at faa de i Privatbanken af Den sjællandske Bondestands Sparekasse deponerede Værdipapirer at se. Jeg svarede ham, at jeg ikke var sikker paa, hvorledes en Bank vilde stille sig overfor et saadant Forlangende; men jeg tilraadede ham at henvende sig til Banken. Og Aftalen blev, at Hr. Stage skulde komme til mig igen. Han kom imidlertid ikke. Derimod saa jeg senere, at han gentagne Gange offentlig udtalte, at han havde set et Dokument, hvorefter Sparekassens Kreditforenings-Obligationer henlaa i Privatbanken frie og ubehæftede, hvilken Udtalelse blev staaende uimodsaagt fra Bankens Side. Dette i Forbindelse med, at Hr. Stage ikke kom til mig igen, var for mig et Vidnesbyrd om, at det paa-gældende Forhold var i Orden“. Jeg tilføjer ikke denne Oplysning for at sige, at dermed skulde Sparekasseinspektøren have ladet sig berolige, men jeg tilføjer det som en Oplysning til yderligere Belysning af hele dette Forhold. Disse Oplysninger, som Sparekasseinspektøren her giver, har han ikke afgivet i Forhørene, men jeg beder ærede Medlemmer overhovedet huske paa dette, at de Forhør, som hidtil ere fremkomne, ere ikke udtømmende Forhør over, hvad der er foregaaet i denne Sag. Forhørene ere førte paa den Maade, at der er svaret paa bestemte Spørgsmaal, og at disse bestemte Spørgsmaal overvejende have haft til Formaal at belyse